(Κατά την Εθνική μας γιορτή της 25ης Μαρτίου 2007)

Στις 25 Μαρτίου, ημέρα Τρίτη, οι αγωνιζόμενοι Χριστιανοί της Λάρισας και επαρχίας, πιστοί στο προσκλητήριο του Αγώνα, συγκεντρωθήκαμε στις 10:30 το πρωί, στην πλατεία «Μητέρας», απέναντι από το ιερό του Αγίου Αχιλλίου, όπου μας ορίζει η Αστυνομία και με σιωπηλή παρουσία υψώσαμε πανό διαμαρτυρίας για όσα απαράδεκτα συμβαίνουν στο χώρο της Εκκλησίας.

Όπως πάντα η παρουσία μας ήταν επιβλητική και το μήνυμά μας, με τα πανό, προς τις Αρχές, εκκλησιαστικές και κρατικές, για κάθαρση στο χώρο της Εκκλησίας και επίλυση του χρονίζοντος εκκλησιαστικού προβλήματος της πόλης μας, ήταν δυνατό και ξεκάθαρο.

Είναι βέβαια, περιττό να τονίσουμε ότι με την παρουσία μας, ανήμερα της γιορτής, τιμήσαμε και τους πατέρες μας, οι οποίοι το 1821 με το αίμα τους απελευθέρωσαν την πατρίδα από τους Τούρκους μετά από τετρακόσια (400) χρόνια σκλαβιάς αφήνοντας μας ως παρακαταθήκη την υποχρέωση εμείς να την κρατήσουμε ελεύθερη.

Όσον αφορά τη διαμαρτυρία μας, ήταν σιωπηλή, όπως άλλωστε είχαμε προαναγγείλει. Φέτος το πανό μας ήταν ένα και μοναδικό αλλά που έλεγε πολλά και προς όλους. Έγραφε: "**ΕΤΣΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΣΠΟΤΑΔΕΣ**", και είχε αριστερά και δεξιά δύο μικρότερα πανό που με έγχρωμες χαρακτηριστικές φωτογραφίες έδειχναν σπασμένα κεφάλια αγωνιζομένων από τα γκλομπς των ΜΑΤ. Τόσο η παρουσία μας όσο και τα συνθήματά μας, δεν θίγουν κανένα ούτε παραβιάζουν τις αποφάσεις των ασφαλιστικών μέτρων. Εξάλλου ασκούμε Συνταγματικό δικαίωμα. Εμείς σεβόμαστε τις δικαστικές αποφάσεις παρά το γεγονός ότι αυτές είναι μονόπλευρες και μας αδικούν κατάφωρα.

Δεν μας πτοούν οι μηνύσεις και οι αγωγές. Ένας καλός ποιμένας δεν σέρνει έντιμους πολίτες στα δικαστήρια με ψευδομαρτυρίες. Κάτι τέτοιες ενέργειες σε βάρος του καταλήγουν. Μ' αυτόν τον τρόπο που αντιμετωπίζει τις διαμαρτυρίες μας, επιβεβαιώνει το δίκιο του μακροχρόνιου αγώνα μας, ενός αγώνα που γίνεται για το δίκιο και την αλήθεια και δεν θα πάει χαμένος. Εξ άλλου όλα αυτά έρχονται σε άκρα αντίθεση με τις ειρηνικές και χριστιανικές κατευθυντήριες διακηρύξεις του νέου Αρχιεπισκόπου. Αυτός ο λαός που στάθηκε στο πλευρό ενός αδικηθέντος Αγίου, θα νικήσει. Ο Θεός είναι Δίκαιος και θα μιλήσει.

Όρθιοι, λοιπόν, αδελφοί!! Εδραίοι και αμετακίνητοι. Η πολύπλευρη τρομοκρατία, οι ψίθυροι, τα ψέματα και η παραπληροφόρηση, που συστηματικά εξαπολύονται τελευταία εναντίον μας, δεν πρέπει να μας επηρεάσουν. Η δειλία δεν είναι γνώρισμα του Χριστιανού.

ΨΑΛΤΙΚΑ

Ωραίο κι' αυτό...!

Να κόβεις πίτα για τους ιεροψάλτες και αντί γι' αυτούς να βλέπεις στη φωτογραφία παπάδες, επιτρόπους και νεωκόρους! Από δε τους εκατόν σαράντα (140) περίπου ψάλτες της Μητρόπολης δε διακρίνεις παρά ελάχιστους (10). Να σε τιμούν και να απουσιάζεις! Τί συμβαίνει; Το γεγονός θύμισε άλλες εποχές... τότε που ο δεσπότης Σεραφείμ Ορφανός διοργάνωνε τσιμπούσια στην αγία Παρασκευή Τεμπών για τον ίδιο λόγο.

Τί έγινε πάλι ;

Γιατί άραγε δε δημοσιεύθηκε το πόρισμα του οικονομικού ελέγχου της Μητρόπολης εκτεταμένη όπως πέρυσι; Μήπως έχει σχέση με αυτό που ακούγεται; Ότι εκκλησιαστικοί παράγοντες (παπάδες, επίτροποι, συμβούλια κ.α.) ενώ προσπαθούσαν να συναντήσουν τον Επιθεωρητή, εύρισκαν πάντα μπροστά τους κάποιον της Μητρόπολης (πρώην γραμματέα κ.α) και όχι μόνον στη Μητρόπολη αλλά και έξω από το ξενοδοχείο που διέμενε; Ακόμη, όταν τον αναζήτησαν στα Τρίκαλα (για τον εκεί έλεγχο της Μητρόπολης) με σκοπό να τον πληροφορήσουν για το πού πάνε τα χρήματα από το κεράκι του πιστού, βρέθηκαν πάλι μπροστά τους άνθρωποι της Μητρόπολης Λάρισας. Αλήθεια, ποιος ο λόγος ώστε να λαμβάνονται τόσο ασφυκτικά μέτρα προστασίας; Ο έλεγχος των οικονομικών της Εκκλησίας του Τυρνάβου τι πόρισμα έβγαλε; Επιστράφηκαν τα δανεικά στους δανειστές;

Αλήθεια τόσο μόνος νιώθει;

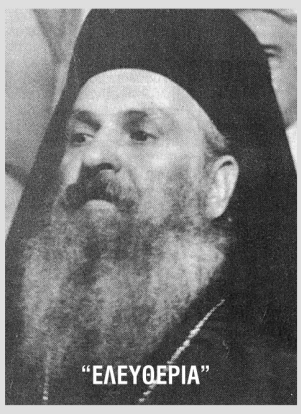

Τα συχνά πολυαρχιερατικά συλλείτουργα δεν του τόνωσαν το ηθικό; Δεν του καταπράυναν τον έλεγχο της συνείδησης, που ως φωνή του δικαίου Άβελ (Θεολόγου) δεν τον αφήνει να ησυχάσει; Μήπως του είπαν να αλλάξει αντιβίωση και δοσολογία και να πάρει ισχυρότερη δόση – αρχιεπισκοπική και πατριαρχική για παράδειγμα; Καλοθελητές, παρακοιμάμενοι και συμβουλάτορες, αν αληθινά αγαπάτε το δέσποτα, πέστε του την αλήθεια κι ας στεναχωρηθεί – και τα φάρμακα είναι πικρά αλλά θεραπεύουν. Πέστε του ότι μόνο ο Χριστός θα τον καθοδηγήσει σωστά εφόσον ο ίδιος θα προσέλθει «με καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην».

Από το περιοδικό το "ΤΑΛΑΝΤΟ" της Μητρόπολης.

«Τα έσοδα από τις πωλήσεις του περιοδικού διατίθενται σε πολύτεκνες οικογένειες και γενικά στο φιλανθρωπικό έργο της Μητροπόλεώς μας».
Από μικρή έρευνά μας διαπιστώθηκε ότι, στο Σύλλογο Πολυτέκνων δε δόθηκε ούτε δραχμή (ευρώ) στα δώδεκα χρόνια της έκδοσής του.

Ο λαμπαδάριος

ΑΓΩΝΑΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 131,
ΚΩΔ. ΥΠ. 1603
ΜΑΡΤΙΟΣ 2008
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής
Τριαντάφυλλος Ι. Τασιόπουλος
Έμπορος - τ. Δημοτ. / Σύμβουλος Λάρισας
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών
Τ.Κ. 41221 Λάρισα.
Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13
Εκδίδεται με προαιρετικές εισφορές

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821
ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΟΡΡΕΟΝ ΕΘΝΙΚΟ ΜΑΣ ΧΡΕΟΣ

«Κι' από Μοριά και Ρούμελη κι' όπου Ελλάδας χώμα
κι' από νησιά και θάλασσα μ' αντρειωμένο σώμα,
στη μέση ζώσαν το σπαθί, το καριοφίλι αντάμα,
κι' ανέκραξε το σάλπισμα για να γενεί το θάμα.

Ραγιάς δε ζει ο Έλληνας και ξέρει να πεθαίνει,
να σπάζει κάθε σίδερο που τη ζωή να δένει
και με τα στήθια κάστρο του τα χιλιοματωμένα,
θα κρατηθεί η Λευτεριά, το φως, του Εικοσιένα.»
(Μήτσιος Κοτσίνης)

Ο επίσκοπος Παλαιών Πατρών Γερμανός και οι πρόκριτοι της Αχαΐας σε σύσκεψη τη 10η Μαρτίου 1821, στη Μονή της Αγίας Λαύρας, εξαιτίας διαφαινόμενων σχεδίων σύλληψης και φυλάκισης Ελλήνων αξιωματούχων από τους Τούρκους, ορίζουν έπειτα από συζητήσεις και κάτω από δραματικές συνθήκες ως ημέρα κήρυξης της Επανάστασης την 25η Μαρτίου. Τα γεγονότα όμως προτρέχουν. Μεταξύ 14 και 18 Μαρτίου οι οπλαρχηγοί των Καλαβρύτων αναγκάζουν τους Τούρκους να κλειστούν στους πύργους. Στις 21 Μαρτίου εκκλησιάζονται στο Ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου, όπου μετά τη λήξη της Θείας Λειτουργίας υψώνεται το λάβαρο της εθνεγερσίας και δίνεται ο Ιερός Όρκος «Ελευθερία ή Θάνατος». Οι Τούρκοι πολιορκούμενοι αναγκάζονται να παραδοθούν έπειτα από πείσμονα αντίσταση. Στις 23 Μαρτίου ελευθερώνεται η Καλαμάτα από επαναστατημένους κατοίκους της περιοχής υπό την αρχηγία του Παναγιώτη Βενετσανάκου και του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη.

Η Αγία Λαύρα γίνεται ιδέα, γίνεται σύμβολο της πανεθνικής εξέγερσης. Μέσα σε μια εβδομάδα γενικεύεται η Επανάσταση σε ολόκληρη την Πελοπόννησο. Στις 24 Μαρτίου εξεγείρονται οι κάτοικοι της Πάτρας με επικεφαλής τους Φιλικούς Παπαδιαμαντόπουλο και Λόντο και σύνθημα: «Τούρκος μη μείνει στο Μοριά, μηδέ στον κόσμο όλο». Οι Τούρκοι αναγκάζονται να κλειστούν στο φρούριο. Την επόμενη μέρα, 25 Μαρτίου, φθάνει στην Πάτρα και ο επίσκοπος Γερμανός και στην πλατεία του Αγίου Γεωργίου, παρουσία των προκρίτων, των οπλαρχηγών και του ενθουσιασμένου λαού της, υψώνει τη σημαία της Επανάστασης που έχει κόκκινο χρώμα με μαύρο Σταυρό, και καλεί σε όρκο «Ελευθερία ή Θάνατος» τους παριστάμενους που τον αποδέχονται με φωνή ενθουσιασμού και συγκίνησης. Η επαναστατική επιτροπή συντάσσει και εγχειρίζει στους προξένους της πόλης προκήρυξη που γράφει: «Ημείς, το Ελληνικόν Έθνος των Χριστιανών, αποφασίσαμεν να αποθάνωμεν ή να ελευθερωθώμεν».

Η 25η Μαρτίου, ημέρα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, παίρνει για τον Ελληνισμό μεγάλη λαμπρότητα, συμβολίζει την ανάσταση του σκλαβωμένου Γένους μας από την τουρκική τυραννία μετά δε την απελευθέρωση καθιερώνεται και ως εθνική εορτή.

Το παράδειγμα της Πελοποννήσου ακολουθεί και η υπόλοιπη ηπειρωτική και νησιωτική Ελλάδα. Η εξέγερση παίρνει Πανελλαδικές διαστάσεις. Παντού βροντούν τα καριοφίλια, αστράφτουν τα γιαταγάνια, φωτοβολούν τα πυρπολικά και οι δαυλοί.

Στον υπέρ πάντων αγώνα συμμετέχουν όλοι οι Έλληνες, ανεξαρτήτως φύλου, επαγγέλματος, μόρφωσης, οικονομικής κατάστασης και κοινωνικής τάξης. Ο θούριος του εθνομάρτυρα Ρήγα Φεραίου και οι πατριωτικοί λόγοι του Αδαμάντιου Κοραή εμπνέουν τους αγωνιστές και τους αναδεικνύουν πραγματικούς ήρωες, ισάξιους των αρχαίων προγόνων. Στην Αλαμάνα ξαναζωντανεύουν οι Θερμοπύλες και στον κόλπο του Γέροντα η Σαλαμίνα. Κάθε τόπος, κάθε κάστρο, ταμπούρι και μετερίζι έχει τη δική του δοκιμασία, προσφορά και ιστορία.

Οι πρόγονοί μας στον απελευθερωτικό τους αγώνα του 1821 επιτελούν πραγματικά θαύματα. Αντιπαλεύουν επιτυχώς με αυτοσχέδια και ασήμαντα πολεμικά μέσα την πανίσχυρη και κραταιά Οθωμανική αυτοκρατορία. Παρουσιάζουν σκηνές άφταστου ηρωισμού και ασυνήθους αυτοθυσίας που εξελίσσονται μέσα σε φλόγες και αίματα, χαλασμούς και συμφορές, καταστροφές και ολοκαυτώματα, τρόπαια και νίκες. Κατισχύουν με το πνεύμα και τη δύναμη της ψυχής τους την υπεροπλία και την αριθμητική υπεροχή των αντιπάλων τους. Διδάσκουν με τα κατορθώματά τους σ' όλους τους λαούς της γης πώς ΟΙ ΔΟΥΛΟΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ.

Η μεγάλη γενιά των ηρώων και των ηρωίδων του 1821, μετά από σκληρούς αγώνες και αμέτρητες θυσίες, κερδίζει τη συμπάθεια και το θαυμασμό της ανθρωπότητας, κατακτά την ελευθερία της, θεμελιώνει και αναδεικνύει την κρατική οντότητα της νεότερης Ελλάδας.

Εορτάζοντες φέτος την 187η επέτειο της Επανάστασης του 1821, ας στρέψουμε το νου και την ψυχή μας προς τις ηρωικές μορφές του μεγάλου εκείνου απελευθερωτικού αγώνα, ας εκφράσουμε το θαυμασμό και την ευγνωμοσύνη μας και ας παρακαλέσουμε τον Θεό να αναπαύσει τις ψυχές τους «μες της Εδέμ τα μαγικά παλάτια, να βρουν την ανακούφιση στα πατρικά Του χάδια». Και ας εργαστούμε μονοιασμένοι για την επίλυση των μεγάλων εθνικών θεμάτων και λοιπών προβλημάτων της χώρας μας, αποδεχόμενοι την προτροπή του Γέρου του Μοριά, Θεόδωρου Κολοκοτρώνη: «Εις εσάς μένει να ισάσετε και να στολίσετε τον τόπο που εμείς ελευθερώσαμε».

Α.Κ.